

vedtagne Takst gælder i 5 Aar, og at der ikke er nogen Mulighed for at gøre Forandring heri.

Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) talte om Overvejinspektørinstitutionen og spurgte mig, om der var Grund til at opretholde denne Institution, og om, hvilken Virksomhed den paagældende Embedsmand havde at varetage. Dette Spørgsmaal har tidligere været fremme til Behandling i dette høje Ting, saaledes ved anden Behandling af Finanslovsforslaget for 1911—12, hvor den daværende Minister for offentlige Arbejder, det nuværende ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), gav en udførlig Fremstilling af dette Forhold, til hvilken jeg maaske turde tillade mig at henvise det ærede Medlem. Efter at Ministeriet var blevet gjort bekendt med Finanslovkommissionens Indstilling, nedbragte man de med dette Tilsyn forbundne Udgifter, der oprindeligt udgjorde 8,000 Kr., til 5,000 Kr., idet Overvejinspektørens Tilsyn med Landevejene indskrænktes til kun at angaa de Veje, der har Forbindelse mellem Amterne indbyrdes; derved har man kunnet spare en Assistent, hvis Løn udgjorde 1,200 Kr., samt nedbringe Kontorholds- og Rejseudgifterne fra 4,800 Kr. til 3,000 Kr. En yderligere Reduktion af de paagældende Udgifter tror jeg ikke, det vil være muligt at opnaa.

Det ærede Medlem henstillede til mig at lade Overvejinspektøren udarbejde Forslag til en Omordning af Landevejene, hvorved den ene af Grøfterne langs Siderne opfyldtes, saaledes at Vejbredden blev større. Jeg kan oplyse det ærede Medlem om, at Overvejinspektøren allerede for længe siden har faaet denne Opgave, og han har afgivet forskellige Betænkninger derom. Spørgsmaalet blev forhandlet paa et Fællesmøde i 1911 mellem Overvejinspektøren og Landets Amtsvejinspektører, og i en Skrivelse til Ministeriet af 22. Marts 1912 gør Overvejinspektøren indgaaende og omhyggeligt Rede for hele Spørgsmaalet. Da nu Opfyldningen af Grøfterne er forbundet med ret betydelige Udgifter, har man ikke ment at kunne paalægge Amtsraadene at foretage en saadan Opfyldning, men man har gjort dem bekendt med Overvejinspektørens Stilling til Sagen og henstillet til dem, at de i det Omfang, de lokale Forhold gør det ønskeligt, udfører en pletvis Tilkastning af Grøfterne, hvorved der kan tilvejebringes passende Vigeplads for Køretøjer.

Jeg vil gerne takke min Forgænger, det nuværende ærede Medlem fra Frederiks-

havn, for hans Udtalelser om Esbjerg Havn, hvorved han støttede den forestaaende Flytning af Molen; Bevillingen hertil er ikke saa ringe. Jeg skal ikke understrege de Udtalelser, hvormed han ledsagede dette Tilsagn om Støtte, eller de Udtalelser, i hvilke han kom ind paa Havneanlægget i det hele. Gjort Gerning staar jo ikke til at ændre. Det synes dog, som ogsaa det ærede Medlem selv antydede, at man vil være i Stand til at spare noget paa de øvrige Havneanlæg, og at det, der vil kunne indvindes, omtrent andrager Halvdelen af det Beløb, som det vil koste at flytte Molen. Naar det ærede Medlem ikke uden Ironi deraf mente at kunne slutte, at der vilde kunne blive Raad til at skaffe nogle Penge til en Uddybning af Skagens Havn, som man jo deroppe har ønsket, vil jeg kun dertil sige, at jeg ikke mener, det er nødvendigt at uddybe denne Havn, idet jeg synes, man maa holde paa, at det er en Fiskerihavn, og at der ikke er nogen som helst Grund til at friste Skagen til at se sig om efter ogsaa at faa en Trafikhavn, som der jo ikke er nogen som helst Trang til paa dette Sted af Landet. Imidlertid har Skagen holdt meget stærkt paa Nødvendigheden af en yderligere Uddybning paa 2 Fod, og Ministeriet har derfor ladet sig bevæge til at sige, at hvis Skagen selv vilde bidrage til passende Beløb, skulde man dog forelægge Forslag om en saadan Uddybning.

Jeg skal endvidere selvfølgelig til sin Tid have min Opmærksomhed henvendt paa den af det ærede Medlem omtalte Route: Frederikshavn—Norge. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Masnedøbroen, som jeg imidlertid senere skal vende tilbage til.

Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Kristiansen) mente, at Tiden nu maatte være inde til at kræve af Tjenestemændene, at de, der har med Sikkerhedstjenesten at gøre, skal være Afholdsmænd, og til at forbyde Spiritusudskænkning paa Jernbanernes Restaurationer paa Bane-gaarde og paa Færger. Uagtet jeg i særlig Grad sympatiserer med Afholdsbevægelsen og ønsker, at den i stedse større Grad maa vinde Fremgang, og skønt jeg i høj Grad vil sympatisere med, om netop den Del af Jernbanepersonalet, der har med Sikkerhedstjenesten at gøre, afholder sig fra enhver Nydelse af Spiritus forud for og under Tjenesten, tror jeg dog ikke, at Tiden endnu er inde til at stille et saadant Krav til Personalet, og det saa meget mindre som jeg ikke ser, hvilke Midler man har til at forhindre en Tjenestemand, der ikke vil respektere Forbudet, i at forsynde sig der-